

หนังสืออ้างอิง

ภาษาไทย

- กীরติ บุญเจือ. ข่าวดีคือข่าวที่ท้าทาย. กรุงเทพมหานคร. จำรัสการพิมพ์. 2525.
 จุมพล สวัสดิ์ยากร. หลักและวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. ศูนย์การศึกษาและฝึก
 อบรมทางสังคมศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ, 2520.
- รัชชวาลย์ แสงแก้ว. คู่มือการเตรียมรับศีลมหาสนิทอย่างสง่า ฉบับปรับปรุงใหม่.
 โรงพิมพ์ดำรงธรรม. 2526.
- เดนิส แมคเคลเวลและเสวน วินดาห์ล. แบบจำลองการสื่อสารสำหรับการศึกษาสื่อสาร
 มวลชน. แปลโดย สุนิต ยมาภัย และ ระวีวรรณ ประกอบผล พิมพ์
 ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่
 9 - 15. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- ทัศนีย์ คมกฤส. แจ่มมองพระคัมภีร์. เทพนิมิตรการพิมพ์. 2528.
- ธนุ กุลชล. หนทางสวรรค์. ศูนย์อภิบาลเยาวชน. โรงพิมพ์อัสสัมชัญ. 2527.
- นิตยสารอุดมศาสตร์. บทสัมภาษณ์พระคาร์ดินัล มีชัย กิจบุญชู, นิตยสารอุดมศาสตร์ ฉบับปี
 ที่ 73. มกราคม 2536. หน้า 25.
- หนังสือพิมพ์ข่าวคาทอลิก อุดมสาร ปีที่ 17 ฉบับที่ 35. 2535: พาดหัวข่าวหน้า 1.
- ดาเนียงล. คำสอนคริสตัง. โรงพิมพ์ดำรงธรรม. 2522.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์. 2527
- ปรีชา วอนขอพร. หลักการตลาด. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2527
- รัตน์ บำรุงตระกูล. หนังสือพระคัมภีร์ฉบับย่อ.
- ศิริชัย ศิริกาเยะ และกาญจนาแก้ว เทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร:
 คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สมสุข แดงเดช. เอกสารเกี่ยวกับสื่อมวลชน คำแนะนำด้านงานอภิบาล โลกยุคใหม่.
 โอกาสครบรอบ 20 ปีของเอกสาร "เอกภาพ และความก้าวหน้า"
 สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย. โรงพิมพ์อัสสัมชัญ. 2535.

สะอาด ไชยวัฒน์. การศึกษาประวัติศาสตร์เปรียบเทียบงานธรรมทูตของโรมันคาทอลิก
กับโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย. สุริยบรรณ. 2519.

สวัสดิ์ คุรุวรรณ. ประวัติการณ์พันธสัญญาเก่า พงศาวดารปฐมเดิม. ประเสวีรัฐการพิมพ์.
2512.

สังวาลย์ ศุระศรางค์. ประวัติพันธสัญญาเดิม. โรงพิมพ์อัสสัมชัญ. 2513

ศุภางค์ จันทรวาณิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2533)

เสรี พงศ์พิศ. ศาสนาคริสต์. สำนักพิมพ์เอติสัน . 2529.

สำนักงานสารสาสน์. ประวัติพระศาสนจักรสากลและพระศาสนจักรในประเทศไทย.
2505. พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์คาทอลิก. 2510)

สารสมเด็จพะสันตปาปาจอห์นปอล ที่ 2. เนื่องในโอกาสวันสี่มวชนคาทอลิก. สำนัก
วาติกัน กรุงโรม. พ.ศ. 2535.

วิฑูร สินศิริเชวง. ลักษณะการสื่อสารที่ใช้ในการเผยแพร่ศาสนาขององค์การคริสต์
ศาสนาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. คณะนิเทศศาสตร์:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531.

อัครสังฆมณฑลกรุงเทพ. ข้อกำหนดของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพ. โรงพิมพ์วิทยาลัยแสง
ธรรม. สามพราน. 2528.

ภาษาอังกฤษ

Colin J. Caulson , Marketing Communication. p.288.

Congregation for the Doctrine of the Faith , Instruction of
the Ecclesial Vocation of the Theologian, n.30, in
AAs, LXXXIII (1990), p. 1562.

Congregation for catholic Education, Guide to the Training of
Future Priests Concerning the Instruments of
Social Communications, Vatican City, 1986.

Dennis Mcquail, Mass Communication Theory. 8: 71

Dennis Mcquail, Media Performance .Mass Communication and
the Public Interest. SAGE Publication. London:Newbury
Park.

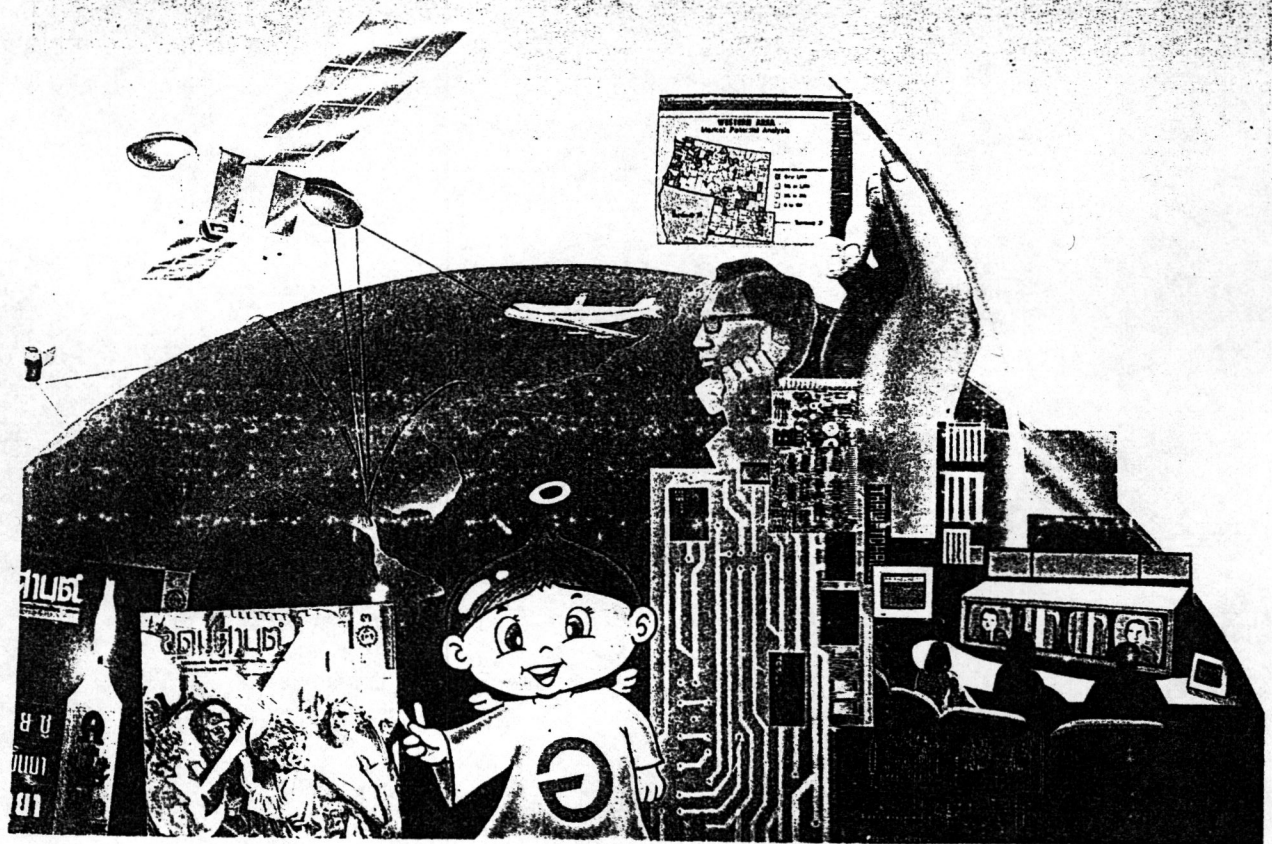
- Henry Mintzberg, Mintzberg on Management. THR FREE PRESS a
Division of Macmillan, Inc. New York. 1990.
- John Paul ii, Message for the World Communications Day 1990,
in L'Osservatore Romano, Jan. 25 1990, p. 6; cf' Gaudium
et Spes, n. 5, in AAS, LVII (1966), p. 1028
- Leavitt J. Harold, et al., The Organizational World. (New York:
Harcourt Brace, 1973), p. 4.
- Pontifical Council for Social Communications, Criteria for
Ecumenical and Inter - religious Cooperation in
Communications, Vatican City , 1989.
- Pontifical Council For Social Communications, Pornography
and Violence in the Media: A Pastoral Response, n. 7,
Vatican city, 1989.
- Stephen W. Littlejohn, Theory of Human Communication, 3rd ed.
(California: Wadsworth Publishing Co. 1989) p. 35.

ภาคผนวก

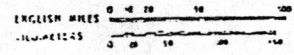
จงประกาศสารของพระคริสตเจ้า

ด้วยสื่อทุกชนิด

THE PROCLAMATION
OF CHRIST'S MESSAGE
IN THE COMMUNICATIONS MEDIA

THAILAND

ประกาศกรมการศาสนา เรื่อง รับรองฐานะองค์การทางศาสนา

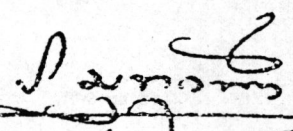
กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นว่า

ชื่อบุคคลภาษาไทย	สภาประมุขแห่งบาทหลวงโรมันคาทอลิก
ชื่อบุคคลภาษาอังกฤษ	THE EPISCOPAL COUNCIL
ชื่อย่อภาษาไทย / อังกฤษ	- / -
ทำกาการเผยแผ่ศาสนา	คริสต์ นิกาย โรมันคาทอลิก
วิธีทำกาการเผยแผ่	ส่งนักบวช และฆราวาสออกไปเผยแผ่ทางวิฆวการ
สำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ	-
สำนักงานใหญ่ในประเทศไทย	สำนักพระสังฆราช มอญบุรพา บางรัก จังหวัดพระนคร

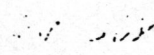
ได้ทำกาการเผยแผ่ศาสนาและแนะนำสั่งสอนประชาชน ในทางที่ไม่ขัดต่อหน้าที่พลเมือง ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

กรมการศาสนาจึงให้ความรับนับถือองค์การนี้ว่า เป็นองค์การ พิเศษ ทางศาสนา ตามระเบียบกรมการศาสนา ว่าด้วยองค์การศาสนาต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๑๒

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๑๒

ชั้นเอก
(เป็น มุหุคมนตรี)
อธิบดีกรมการศาสนา

เลขที่ ๑๔/๒๕๑๒
กองศาสนูปถัมภ์

นางสาว
พิทวัสย์ พ/ท
นางสาว กรรณ

ที่ ศธ ๑๘๐๕/ 972

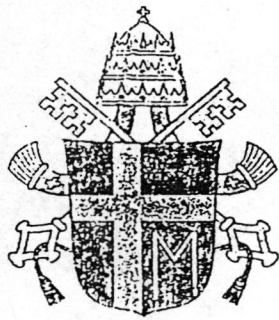
กรมการศาสนา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๑๓๐๑

หนังสือรับรองฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า มิชชันโรมันคาทอลิกกรุงเทพฯ เป็นมิชชันในสังกัดสภาประชุมแห่งบาทหลวงโรมันคาทอลิก (THE EPISCOPAL COUNCIL) ซึ่งเป็นองค์การทางศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ที่กรมการศาสนารับรองฐานะขึ้นเป็น องค์การทางศาสนาในความอุปถัมภ์ ตามระเบียบกรมการศาสนาว่าด้วยองค์การศาสนาต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๑๒ และระเบียบกรมการศาสนาว่าด้วยองค์การศาสนาต่าง ๆ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑

(นายแจ่ม สุวรรณ)

รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมการศาสนา

ตราประจำตำแหน่ง
สันตะปาปาจอห์น ปอลที่ ๒

รัฐนครวาติกัน (STATE OF VATICAN CITY)

สันตะสำนัก (HOLY SEE)

สันตะปาปา (POPE)

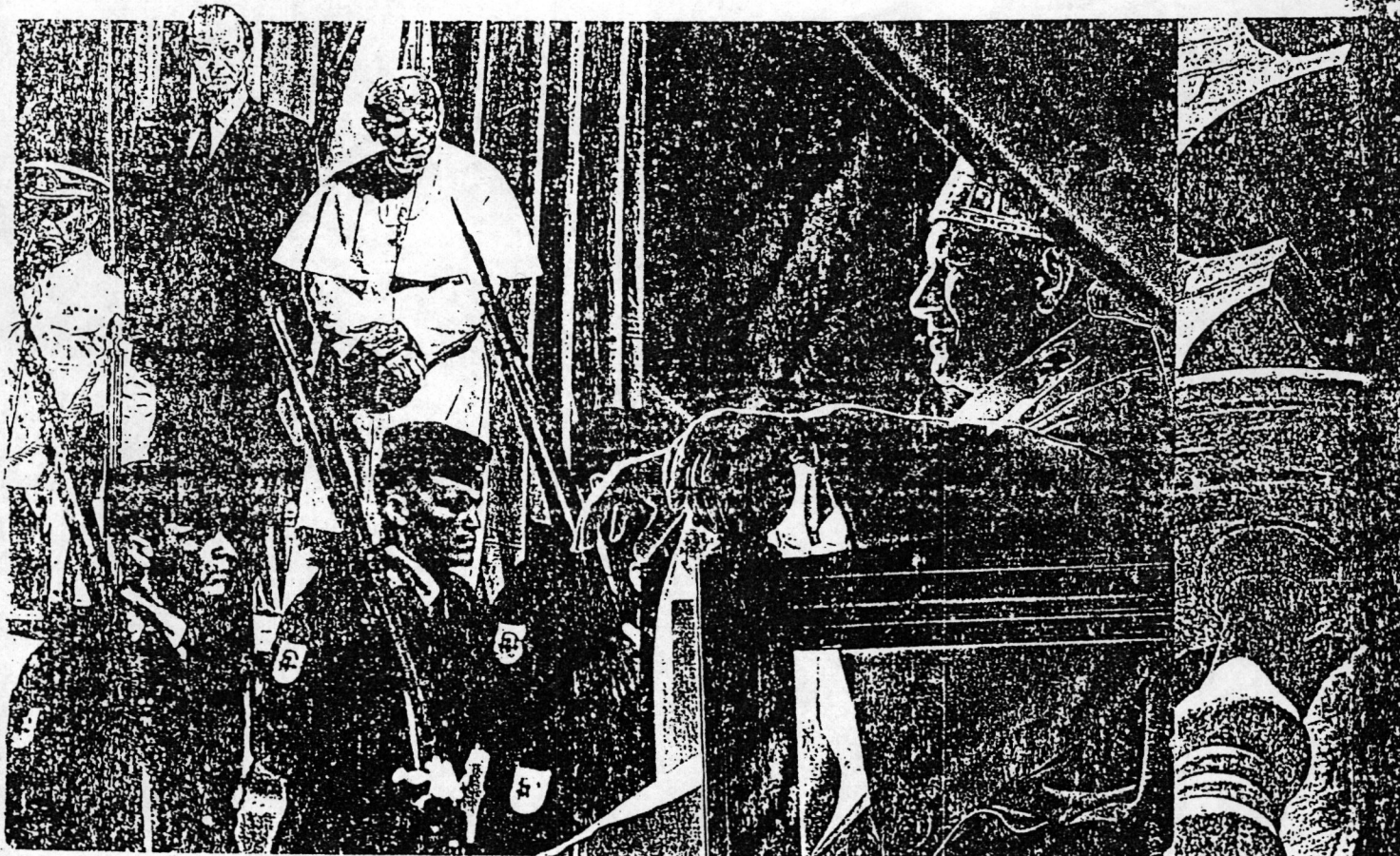
กับ ความดี

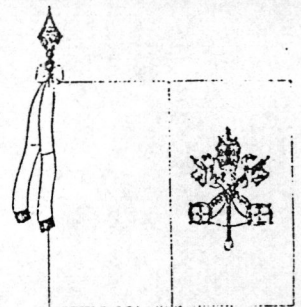
เมื่อ

สำเร็จการศึกษาในเรื่องราวของความดีที่แผ่กระจายไปทั่วโลก และได้รับมอบหมายจากรัฐวาติกันให้ไปรับหน้าที่ที่สถานทูตวาติกัน ประจำประเทศยูกันดา แอฟริกา เมื่อเดินทางถึงกรุงไนโรบี เมืองหลวง เจ้าพนักงานตรวจจากเข้าเมืองมองเห็นหน้าตาของคุณอยู่หลายครั้ง เนื่องจากคุณถือหนังสือเดินทางที่มีชื่อว่า "Saint-Siège" (Passport Diplomatique Saint-Siège) แต่เมื่อได้บอกกับเจ้าหน้าที่ว่ามาจากนครรัฐวาติกัน เขาบอกว่าหน้าตาคุณไม่เหมือนเอ็ดวาลีเยหรือยูเรเนียน ด้วยความที่ไม่คุ้นหน้าหนังสือเดินทางและหน้าตาแบบเอเชีย เจ้าหน้าที่จึงพาไปนั่งเดี่ยวในห้องรับรองข้างใน ส่วนเท่าที่เหตุหัวหน้านักสืบหรือผู้ช่วยนอกสถานทูตยื่นตัวให้คุณโดยสรวลหัวเราะ (เพราะที่นั่นไม่อนุญาตให้ใครเข้าไปภายในสถานทูตได้ แม้แต่จะเป็นผู้ทำงานการทูตก็ตาม) เจ้าหน้าที่ที่ตรวจตราหนังสือเดินทางเหล่านั้นแปลก ทั้งชอบคนต่าง ๆ นานา หรือกับเปิดตำราต่างๆ ของเขา กว่าจรรยาที่บรรดาให้เข้าเมือง แต่เอาหงุดหงิดไปไม่น้อย ใจหนึ่งก็คิดว่าเขาว่าช่างไม่รู้

เรื่องรูปร่างอะไรเลย ทั้งๆที่เมื่อกำลังจะมาทำงานในสถานทูตซึ่งตั้งอยู่ในประเทศเขาอีกไกลหนึ่งก็ไปเข้าใจโดยเฉพะไม่ได้เพราะหนังสือเดินทางของคุณชื่อแลดูคล้ายกับชื่อจริง ๆ และเนื้อหาสาระยังเขียนเป็นภาษาลาตินตนเองก็เชื่อว่ายังมีอีกหลายคน โดยเฉพาะที่ไม่ได้คลุกคลีกับวงการทูตคงไม่รู้เหมือนกันว่า "Saint-Siège" คืออะไร?

Saint-Siège เป็นคำภาษาฝรั่งเศสตรงกับคำในภาษาอิตาลีคือ Santa Sede ความหมายของคำมาจากภาษาลาติน คือ Cathedra ตรงกับภาษาอังกฤษคือ Seat เพราะฉะนั้นถ้าแปลกันตามตัวในภาษาไทยคือ "บัลลังก์อันศักดิ์สิทธิ์" ความหมาย

ธงประจำรัฐวาติกัน
ซึ่งมีจุดเด่นและมณฑลสันตะปาปา
เป็นสัญลักษณ์บ่งชี้
การได้รับอธิปไตยในการนำเสนอ

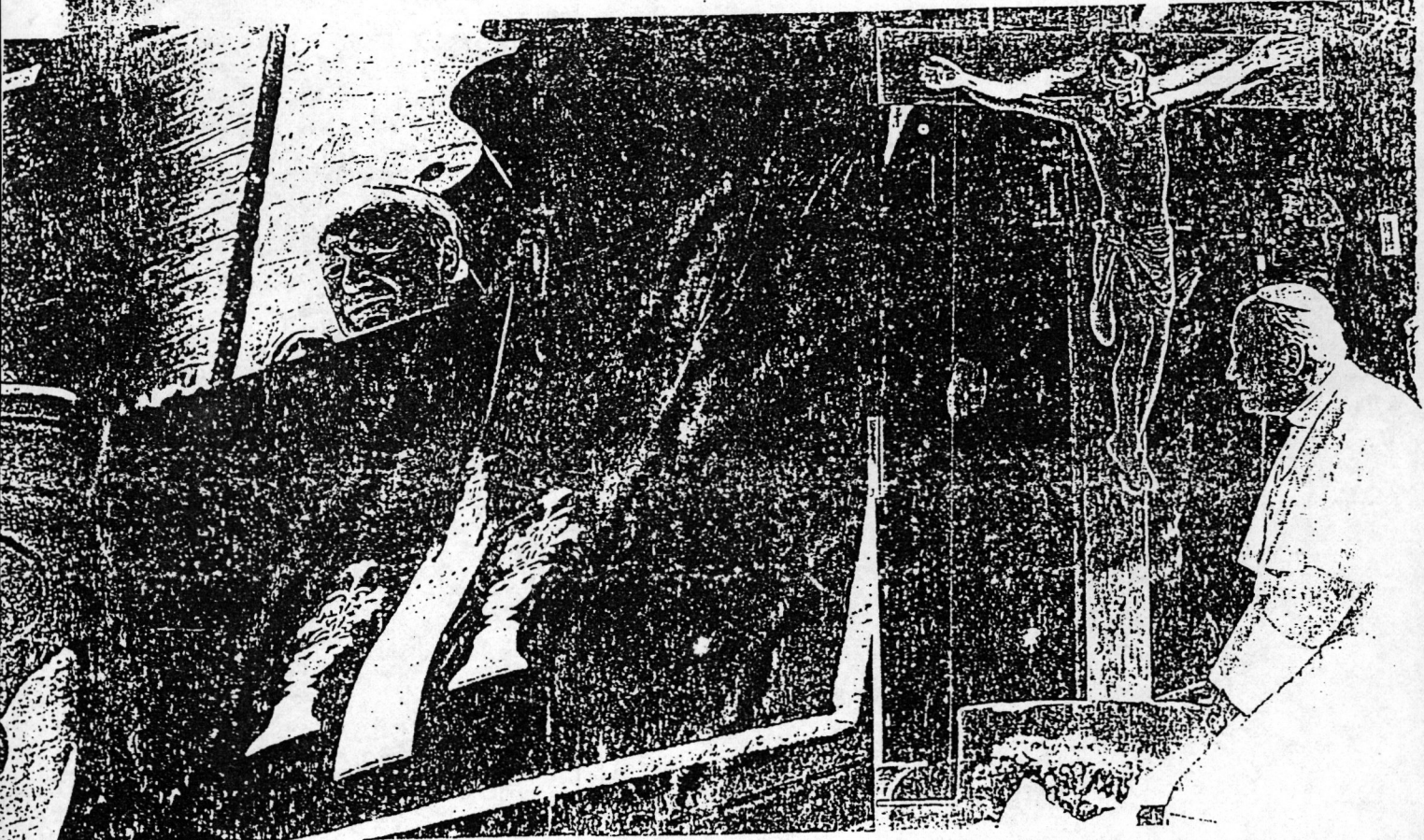
พันธระหว่งประเทศ

บาทหลวง ดร.วิษณุ อัญญอนันต์

เฉพาะก็คือ บัลลังก์ของเซนต์ปีเตอร์ หัวหน้าอักษรลาเวนของพระเยซูคริสต์กับผู้สืบ
ตำแหน่งต่อๆกันมาหลายศตวรรษ อันได้แก่พระสันตะปาปาหรือโป๊ป โดยการนับ
ตั้งตั้งก็เพื่อประกาศยืนยันถึงหลักธรรมะ หลักความเชื่อ หลักศีลธรรม การป้องกัน
อิทธิพลและศักดิ์ศรีของมนุษย์ การยืนยันถึงความยุติธรรมและการได้มาแห่งสันติภาพ
จาก บัลลังก์แห่งอำนาจการสั่งสอนนี้ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Apostolic See ซึ่งสืบ
ทอดต่อมาเป็นธรรมเนียมอันยาวนานถึง ๒ พันปี ส่วนในวงการทูตและกฎหมาย
ระหว่างประเทศรับรองอำนาจอธิปไตยอันนี้ได้อย่างเป็นทางการ ภายใต้ชื่อว่า Holy
See (คำว่า See พัฒนามาจากคำว่า Seat และสามารถแปลอีกอย่างหนึ่งคือ อำนาจ
การสั่งสอนทางธรรมของสังฆราชคาทอลิก) คำศัพท์ท้าววิชากรในภาษาไทยคือ "สัน
ตะสำนัก"

เป็นความจริง ครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์สากล ก่อนปี ค.ศ.๑๕๗๐ อาณาจักร
ยุโรปตะวันตกเจริญรุ่งเรืองเรื่องศิวิไลซ์ โดยเฉพาะในสมัยของพระเจ้าชาร์ลมหา

ทั้งทางการเมืองและศาสนจักรก้าวไปสู่จุดสุดยอด
แห่งการพัฒนา บรรดาผู้นำเคาน์ตีเจ้าเมืองเล็กเมือง
น้อย ต่างจะยอมยกฐานะของตนเข้าด้วยกัน และมอบ
อำนาจอธิปไตยในดินแดนของตนแก่อาณาจักรที่ขยายได้
การนำของสันตะปาปา โดยเรียกว่า "รัฐสันตะปาปา"
(Papal States) ทั้งนี้จะได้เป็นขวัญและกำลังใจอยู่
ท่ามกลางรัฐเล็กรัฐน้อยเหล่านั้น ทั้งด้วยภาวะสถาน
การเสภาพแวดล้อมและการเมืองประเทศกับเข้า
จึงเป็นการบังคับโดยอัตโนมัติ ทำให้ไปประจำเมืองยอมรับ
รับอาณาจักรนี้เป็นของตน มีอธิปไตย มีฐานะเป็น
กษัตริย์ในดินแดนนั้น แต่มิยังต้องมีกองทัพอันเพื่อ
ป้องกันอาณาจักรของตนเองอีกต่างหาก จุดสำคัญ

มีอยู่ว่า สันตะปาปาไม่ได้เป็นผู้เรียกร้องเพื่อจะมีอำนาจอธิปไตยโดยทางการเมือง และเป็นเกษัตริย์เหมือนอาณาจักรดังกล่าว แต่ถูกเชื่อเชื่อกันไว้กับให้รับหน้าที่เป็นผู้นำนั้น แต่ว่าอำนาจอธิปไตยและสิทธิอันหนึ่งซึ่งไปเป็นอันประกายชัดเจนคือ อธิปไตยในการสอนเรื่องธรรมและศีลธรรม การป้องกันสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐาน สักดิ์ศรีของมนุษย์ การเรียกร้องถึงความยุติธรรมในสังคม และการได้มาแห่งสันติภาพในโลก ขอบเขตลววรรคที่สันตะสำนักได้ดูแลคือ แฉกรทางโลก หรือ รัฐสันตะปาปาไปในปี ค.ศ.๑๘๗๐ ทำให้สันตะสำนัก (Holy See) มีนโยบายและเป้าหมายในการกิจเช่นเดิมที่ได้รับมาจากพระเยซูเจ้า นับแต่กิจการกิจและบทบาทเพื่อจรรโลงชีวิตฝ่ายจิตใจและคุณธรรมแห่งมนุษยชาติ

สันตะสำนัก (Holy See) ไม่ใช่เป็นรัฐหรืออาณาจักร จึงมีขอบเขตอาณาด้วยเหตุผลอะไรที่ "สันตะสำนัก" จึงมีอำนาจอธิปไตย (Sovereignty) เป็นของตนเอง และเป็นนิติบุคคลอยู่ในสารบบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและในกฎหมายระหว่างประเทศจาก De facto หรือความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่ อำนาจอธิปไตย

รัฐนครวาติกัน : ดินแดนแห่งการค้าประกันการใช้ อำนาจอธิปไตยของสันตะสำนัก

แต่ละวันผู้คนนับพันๆ จากทุกมุมโลก ต่างชาติ ต่างผิว ต่างภาษา เดินเข้าเดินออก ณ จัตุรัสเซนต์ ปีเตอร์ (Saint Peter's Square) แห่งรัฐนครวาติกัน ต่างคนต่างก็มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันไป เพราะความต่างจิตต่างใจ ต่างความคิด ต่างความรู้สึก ต่างรสนิยม บางคนไปเพื่อแสวงหาความศรัทธาฝ่ายจิตใจ บางคนไปเพื่อได้พบ ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟังการตรัสของสันตะปาปา บางคนไป

ของสันตะสำนักได้รับการยอมรับและรับรองจากนานาชาติสืบต่อเนื่องมาแบบไม่ขาดระยะหลายต่อหลายศตวรรษ กล่าวคือ เป็นธรรมเนียมอันเก่าแก่ที่ยังคงปรากฏอยู่และเป็นที่ยอมรับนั่นเอง แม้อำนาจอธิปไตยของวาติกันที่ได้รับการรับรองฐานะการเป็น "รัฐ" ตามกฎหมายรัฐธรรมนุษย์ก็ยังนับว่าเป็นเรื่องราวที่มากภายหลัง และเป็นรัฐที่ใหม่มาด

อำนาจอธิปไตยของสันตะสำนักจึงอยู่ในลักษณะนามธรรม แต่ว่ามีอยู่จริงได้รับการพัฒนารับรอง และคงอยู่สืบต่อมาหลายศตวรรษ ถึงศตวรรษปัจจุบัน องค์การสหประชาชาติ (United Nations) ในปี ค.ศ.๑๙๕๗ ก็ได้อธิปไตยและยืนยันอีกครั้งถึงอธิปไตยของสันตะสำนัก อธิปไตยของสันตะปาปา และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศต่างๆ นั้น ทางนิதியแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ บุคคลที่เปิดความสัมพันธ์คือ "สันตะสำนัก" (Holy See) ในนามของศาสนจักรคาทอลิก ไม่ใช่ นครรัฐวาติกัน ด้วยเหตุนี้หนังสือเดินทางของวาติกันหรือ Diplomatic Passport ที่นักการทูตวาติกันถืออยู่ จึงสลักภายใต้ชื่อว่า "Holy See" หรือ "Saint-Siège" (สันตะสำนัก-บัลลังก์อันศักดิ์สิทธิ์) : เทียบอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต พ.ศ.๒๕๐๔ / ๑๙๖๑ ข้อ ๑๔ และ ๑๖ คำถามต่อมาคือ อะไรคือรัฐนครวาติกัน (State of Vatican City)

เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ของรัฐนี้ บางคนไปเพื่อศึกษาศิลปะ และชมผลงานชิ้นโบแดงของศิลปินสำคัญของโลก เช่น ไมเคิลแองเจโล ราฟาเอล แบร์นินี ฯลฯ บางคนไปเพื่อถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึก เพียงว่าเราเป็นเจ้าหน้าที่ได้ไปเยี่ยมที่นั่นมาแล้ว และอื่นๆอีกสารพัด

ในเมื่อใครๆต่างก็แสดงออกถึงความรู้สึกต่างๆกันไป รัฐวาติกันเองก็มีความแตกต่างจากรัฐอื่นๆ จริงๆ ทั้งกำเนิด โครงสร้าง เป้าหมาย ล้วนมีเอกลักษณ์พิเศษในตัวเองที่ทำให้แตกต่าง

กำเนิดของรัฐ(พิจารณาในแง่การตั้งเป็นรัฐตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ) รัฐวาติกันได้รับการรับรองและยอมรับในฐานะเป็นรัฐที่มีเอกราชอธิปไตยอย่างสมบูรณ์ท่ามกลางนานาชาติทั้งหลายโดยสนธิสัญญาลาเตรัน (The Lateran Treaty, ๑๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ.๑๙๒๙) บรรดานักกฎหมาย

ว่างประเทศต่างก็ยอมรับความเป็นจริงอันนี้ ในขณะที่เดียวกันบรรดานัก
 หมายก็ตระหนักถึงความแตกต่างจากรัฐอื่นๆ ในแง่ที่ว่ารัฐวาติกันเป็นรัฐทางธรรมะ
 (Moral person, Iure Suo) มีอธิปไตย นโยบาย เป้าหมาย ธรรมชาติ เป็นของตน
 ที่แตกต่างจากรัฐอื่นอย่างแท้จริง นอกนั้นเป็นที่รู้จักว่ารัฐเล็กๆ นี้ไม่มีพิษมีภัย ไม่
 มีความรุนแรงใดๆ เพราะไม่มีกองทัพ ยกเว้นทหารสวีสจำนวนไม่ถึงร้อย สามชุด
 อยุ่ที่เชื่อกันว่าไม่เกิดเองเจอโลเป็นผู้ออกแบบ ซึ่งเป็นเพียงแก่สัญลักษณ์ทาง
 ประวัติศาสตร์เท่านั้น สันตะปาปาเองก็ไม่อนุญาตให้ทหารเหล่านี้หอกปืน นอกจาก
 จะมิหอกโบราณแก่ๆ เป็นเครื่องประดับความสวยงาม รัฐวาติกันไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม
 การขนาดใหญ่ มีเพียงโรงงานเล็กๆ เพื่อให้งานที่จำเป็นของรัฐดำเนินไปได้ เช่น
 โรงพิมพ์ โรงผลิตชิ้นส่วนซ่อมแซมศิลปวัตถุ ได้แก่พวกโมเซอิก รูปปั้นหินอ่อน รูป
 แกะสลัก ภาพวาด ภาพบนผืนไหม (Tapestries) ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้มีไว้เพื่อทำนุ
 บำรุงมรดกโลกอันเก่าแก่ และวัฒนธรรมอันทรงค่าทางจิตใจแก่มนุษยชาติ จึงไม่ใช่
 ทำเพื่อการค้าใดๆทั้งสิ้น ผู้ที่ผ่านเข้าออกรัฐวาติกันไม่จำเป็นต้องขอวีซ่าผ่านเข้ารัฐ
 รัฐนี้ไม่เรียกร้องอำนาจทางการเมืองหรือการขยายพระแดน ไม่มีสัญญาความร่วมมือ
 เป็นประเทศพันธมิตรสงครามโดยทางกายภาพวาติกันเป็นเพียงอาณาจักรเล็กโดดเดี่ยว
 ที่ไม่มีอาวุธและแสนยานุภาพการรบเพื่อป้องกันตัวเอง

อย่างไรก็ตาม ในทางภาคปฏิบัติ อำนาจอธิปไตย ภารกิจ บทบาทของรัฐ
 ได้รับการยอมรับอย่างมีประสิทธิภาพต่อนานาประเทศ หมายความว่า อย่างน้อย
 ทางมารชาาก็มีความเกรงอกเกรงใจ และการฟังเสียงและความเห็น โดยเฉพาะ
 เมื่อเล็งถึงคุณค่าแห่งศีลธรรม ถ้าจะมองให้ลึกลงไปมากกว่านั้น รัฐวาติกันที่ปรากฏ
 อยู่นี้ ทั้งโครงสร้าง ทั้งการบริหารรัฐ มีความสำคัญน้อยกว่าอำนาจอธิปไตยของ
 สันตะสำนัก (Holy See) วาติกันจะต้องเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมภารกิจของสันตะ
 สำนัก ความสัมพันธ์ของอำนาจที่มองเห็นได้เปรียบเหมือนความเป็นบุคคลของ
 มนุษย์ที่มีความสัมพันธ์ ๒ มิติซ้อนกัน คือ มีร่างกาย และมีจิตหรือวิญญาณ ว่าง
 ภายอาจเสื่อมสลายแต่จิตวิญญาณยังคงอยู่ สมมุติว่ารัฐหนึ่งรัฐเล็กๆ ี่สูญหายไป
 สมมุติว่าอิตาลียึดแผ่นดินคืน ทำให้วาติกันสูญอาณาจักรเดียว แต่ที่สำคัญ อำนาจ
 อธิปไตยของสันตะสำนักยังคงปรากฏอยู่อย่างแน่นอน สรุปได้ว่ารัฐเล็กๆ นี้มีอยู่เพื่อ
 เป็นเครื่องมือส่งเสริมภารกิจของสันตะปาปา ฐานะหัวหน้าศาสนจักรคาทอลิก

ขึ้นเชื่อว่าเป็นรัฐ ในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อการสร้างรัฐ จำเป็นต้องมี
 องค์ประกอบขึ้นพื้นฐาน ๓ ประการคือ ผืนแผ่นดิน ประชากร และอำนาจอธิปไตย

๑. ดินแดน-สถานที่ตั้ง (Territory)

วาติกันตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกจากใจกลางกรุงโรม ใกล้แม่น้ำไทเบอร์ เนื้อที่
 ของรัฐเพียงแค่ ๐.๔๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔๘ เฮกตาร์ หรือเพียงแค่ ๐.๐๘.๔
 เอเคอร์ (พื้นที่ด้านภายใน) หากนับพื้นที่ที่เกาะรอบนอกที่ล้อมรอบติดกับอิตาลี จะ
 มีพื้นที่ประมาณ ๑๖๐ เอเคอร์ ในโลกนี้มีรัฐเล็กๆ ที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน
 หลายต่อหลายศตวรรษ เช่นวาติกันนี้เพียงไม่กี่แห่ง เช่น รัฐลิชเตนสไตน์ (Liechten-
 stein) ซึ่งอยู่ติดกับพรมแดนสวิตเซอร์แลนด์ และออลเดรีย มีเนื้อที่ ๑๕๕ ตาราง
 กิโลเมตร รัฐโมนาโกมีพื้นที่ ๑๕๕ ตารางกิโลเมตร รัฐซานมารีโน ๕๕ ตารางกิโลเมตร
 รัฐอันเดอร์รวาในเทือกเขาพีเรนีส ๕๕๒ ตารางกิโลเมตร

ใครจะคาดคิดว่า ณ เนินเล็กๆ ที่มีชื่อว่า "Vaticanum" ที่ที่ในอดีตหลายศต
 วรรษไม่มีใครมองเห็นคุณค่าแม้แต่น้อย แดงยังวิพากษ์วิจารณ์กันต่างๆ นานาว่า
 เป็นพื้นดินที่แย่งสุด อดูนั้นก็แสนจะเปรี๊ยะจัด ไม่ได้เรื่องได้ราวยังกับน้ำส้มสายชูๆ นี้
 แหะ นอกจากนั้นบริเวณนี้ยังเป็นที่อยู่อาศัยของพวกชาวเวทากัน และช่างปั้น

ความสัมพันธ์ของ
 อำนาจที่มองเห็นได้เปรียบ
 เหมือนความเป็นบุคคล
 ของมนุษย์ที่มีความ
 สัมพันธ์ ๒ มิติซ้อนกัน คือ
 มีร่างกาย และมีจิตหรือ
 วิญญาณ ร่างกายอาจ
 เสื่อมสลายแต่จิตวิญญาณ
 ยังคงอยู่

หม้อให้อันแสนสกปรก ทั้งยังเป็นแหล่งแพร่เชื้อ
 โรคระบาดต่างๆ โดยเฉพาะมาลาเรีย ทำเลอันแย้
 สุดนี้กลับกลายเป็นวาติกันแล้วค่าในปัจจุบัน ในเวลา
 นั้นที่ทางใต้เหนือจะมีสิ่งคืออย่างเดียวกันคืออยู่ติด
 แม่น้ำไทเบอร์ทำให้พอจะมีวิวอะไรๆ บ้างด้วยเหตุนี้
 จักรพรรดิคาโลกูลาได้มีความคิดริเริ่มสร้างโรงละคร
 ลัทธิวาติกันุมโดยยกเอาเสาหินโอเบลิสค์จากอียิปต์
 มาประดับในโรงละครลัทธินี้และเสานหินที่มาต้น
 เดียวกันนี้แหละปัจจุบันตั้งตระหง่าน ณ จุดศูนย์
 กลางจัตุรัสเซนต์ปีเตอร์นั้นเอง

จักรพรรดิในโรช่วยความลำบากอย่าง
 เต็มเปี่ยมกับโรงละครลัทธินี้ โดยจัดรายการแสดง
 ชนิดแปลกๆ ให้ชาวโรมันได้ชมกัน เช่น การจับพวก
 คริสตชนโยนลงไปในสนามกลางแจ้งเพื่อต่อสู้กับ
 พวกสัตว์ร้ายนานาชนิด โดยเฉพาะกับสิงโต เสือ
 และสุนัขพันธุ์ป่าที่เดือด หรือการจับพวกคริสตชน
 มัดรวมกันและขวิดเพื่อทำเป็นเคบเพลิงของสนาม
 กีฬา สถานที่แห่งนี้จึงเป็นที่สังเวชชีวิตคริสตชน
 จนนับไม่ถ้วน การแสดงแบบนี้บ่อยครั้งที่สนาม
 กีฬาแห่งชาติโรมัน ที่เราเรียกว่า "โคลีเซียม" หรือ
 "โคโลเซโอ" แม้แต่เซนต์ปีเตอร์เองในฐานะที่เป็น
 สันตะปาปาองค์แรกของคริสตจักรคาทอลิก ก็ถูก
 หมายมาโดยถูกตบตกรึงบนทางเขม และเอาหัวกับ
 ลงอีกต่างหาก ณ โรงละครลัทธิของจักรพรรดิเโร
 นี้เอง ดังนั้นพวกสาวกจึงเฝ้าศพของเซนต์ปีเตอร์
 ไปฝังไว้บริเวณใกล้ๆ สถานที่ที่ท่าแรมชีวิตนั้น (ได้
 พระแท่นมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ในปัจจุบัน) และที่
 ี่เองเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความสำคัญทางประวัติศาสตร์
 ที่ผืนแผ่นดินรัฐนครวาติกันได้ครอบครองอยู่ โดย
 เฉพาะบริเวณหลุมศพของเซนต์ปีเตอร์ ครั้งหนึ่งใน
 ประวัติศาสตร์ช่างไร้ค่าจริงๆ แต่กลับกลายเป็น

...แล้วค่าทางศีลธรรม วัฒนธรรม และคุณค่าทางใจของมนุษยชาติสืบต่อมาหลาย
อารยธรรมจนปัจจุบัน

๒. ประชากรของรัฐชาติกัน (People-Citizen)

แก่นแท้ ธรรมชาติ วัตถุประสงค์ของรัฐชาติกันมีเอกลักษณ์พิเศษในตัวเอง (Lui
Generis) จึงทำให้องค์ประกอบหลายอย่างต่างจากรัฐอื่น ดังได้กล่าวไว้แล้ว ในเมื่อ
ในฐานะเป็นรัฐ ก็จำเป็นต้องมีประชากร จึงเป็นจุดสนใจที่ว่า ใครคือประชากรและ
ใครที่ได้ถือสัญชาติชาติกัน? ผู้ที่อาศัยอยู่ในรัฐไม่จำเป็นต้องเป็นประชากรเสมอไป

ทางนิติบัญญัติ ผู้ที่ได้รับสัญชาติชาติกัน คือ บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่และได้รับมอบ
หมายภารกิจสายตรงจากสันตะสำนัก (Holy See) และขึ้นตรงต่อการใช้อำนาจ
อธิปไตยของสันตะปาปา หรือหน่วยงานกระทรวงต่างๆ (Roman Curia) เพราะ
ฉะนั้นบุคคลที่ได้รับสัญชาติ จึงได้แก่ พระคาร์ดินัลที่พำนักอยู่ในกรุงโรม เจ้าหน้าที่
ประจำในวาติกัน ซึ่งมีทั้งสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชายหญิง และฆราวาส ผู้ที่ทำ
หน้าที่ทางด้านการศึกษาของสันตะสำนัก (ของวาติกัน) จึงสรุปได้ว่าสัญชาติชาติกันไม่
ใช้ได้มาจากกฎหมายการสืบสายเลือด (Ius Sanquinis) ไม่ใช่มาจากการเกิดของ
พวกที่อยู่ในโรงพยาบาล และอาณาเขตของรัฐชาติกัน (Ius Solii) และไม่ใช้ได้มา
จากการเป็นคู่สมรส เช่น ทหารสาวถือสัญชาติชาติกัน ภรรยาหรือคู่สมรสจะไม่ได้
ถือสัญชาติด้วย (Ius Coniugii) แต่ผู้ที่ได้รับสัญชาตินี้จะมาจาก "ภารกิจหน้าที่"
(Ius Muneris) พร้อมกับความเห็นชอบอย่างสมบูรณ์ "Voluntas" ของผู้ใช้อำนาจ
สูงสุดของสันตะสำนัก ถ้าหากบุคคลนั้นเห็นชอบนั้นก็หมายความว่าสัญชาติชาติกันก็
ตกลงไปด้วย

จากสถิติตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๗๔ เมื่อ ๑๙ ปีที่แล้ว ผู้ที่พำนักอาศัยในรัฐวาติกันมี
๘๐๐ คน แต่มีเพียง ๓๐๐ คนที่ถือสัญชาติชาติกัน ถ้าหากจะนับผู้ที่อาศัยในดินแดน
พิเศษที่วาติกันเป็นเจ้าของ เช่น พระราชวังฤดูร้อนของสันตะปาปา และโบสถ์หลวง
และหน่วยงานอื่นๆ ก็จะมีประมาณ ๔,๓๐๐ คน ส่วนที่ถือสัญชาติจะมีเพียง ๑,๐๐๐
คนเท่านั้น เพราะความมีเอกลักษณ์พิเศษของรัฐนี้ จึงทำให้การที่จะได้รับสัญชาติ
จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างเคร่งครัด และเป็นกรณีๆ ไป เพื่อจะเป็นเครื่องหมายแสดง
ถึงบุคคลนั้นจะต้องใช้อำนาจลัทธิตามหน้าที่และเป้าหมายของรัฐจริงๆ ปกติสันตะ
ปาปาจะมอบอำนาจบริหารแก่ผู้แทนพระองค์ เช่น คาร์ดินัลแห่ง Secretariat of
State ผู้ว่าการแห่งรัฐและกระทรวงต่างๆ

๓. อำนาจอธิปไตย (Sovereignty)

รูปแบบอำนาจอธิปไตยมีหลายลักษณะ อำนาจอธิปไตยของสันตะสำนัก (Holy
See) เป็นลักษณะหนึ่งที่ปรากฏอยู่อย่างสืบเนื่องหลายต่อหลายศตวรรษ ตั้งแต่พระ
เยซูคริสต์ได้มอบอำนาจภารกิจแก่เซนต์ปีเตอร์หรือสันตะปาปาองค์แรก โดยการมอบ
กฎแห่งสัญญาพันธบัตรแห่งอำนาจ อำนาจอธิปไตยของรัฐชาติกันเป็นเอกลักษณ์หนึ่ง
ซึ่งได้รับการรับรองอย่างสมบูรณ์จากนานาประเทศโดยสนธิสัญญาลาเตรันที่ห้าซึ่ง
ระหว่างอิตาลีและสันตะสำนัก เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๒๙ ให้สัตยาบันเมื่อ
๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๒๙ และด้วยความจริงที่ว่า สันตะปาปาเป็นบุคคลแห่งนา
ชาติได้รับการยอมรับจาก International Community ว่าเป็นหัวหน้าศาสนาจักร
ของโลก เพราะฉะนั้นสันตะปาปาและสันตะสำนัก (Holy See) จึงเป็นเสาระแก่นแท้
เดียวกัน ส่วนรัฐนครวาติกันนั้นมีขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งการใช้อำนาจอธิปไตย
ของสันตะปาปาในลักษณะที่มองเห็นได้

ถ้าจะพูดถึงอธิปไตยของรัฐชาติกันแบบลักษณะทั่วไป ก็เป็นเพียงแค่อำนาจเล็กนิด

เดียว ที่มีรูปแบบการปกครองแบบ "กษัตริย์" ที่มา
จากการเลือกในหมู่พระคาร์ดินัล และได้รับการ
สถาปนาขึ้นเป็น Pope หรือสันตะปาปานั้นเอง จะ
ครองอำนาจจนสิ้นพระชนม์และมีการเลือกตั้งขึ้น
มาใหม่ การได้มาของตำแหน่งสันตะปาปา นี้ จะ
ต้องได้รับการลงคะแนนเสียงลับ ๒ ใน ๓ จาก
บรรดาพระคาร์ดินัลที่มีอายุต่ำกว่า ๘๐ ปี พิธีการ
เลือกนี้จะทำกันในโบสถ์เล็กๆชื่อ "Sistine Cha-
pel" พิธีเลือกสันตะปาปาในห้องปิดประตูล้นดาล
มีชื่อเรียกเฉพาะคือ "Conclave" (แปลว่าปิดกุญแจ
นั่นเอง) ขณะที่มีการโหวตเสียงนั้นประชาชนจะรอ
กันอย่างหนาแน่นที่บริเวณจัตุรัสเซนต์ปีเตอร์ เพื่อ
รอดูสัญญาณเปล่งไฟที่อยู่เหนืออาคารโบสถ์ ถ้า
หากโหวตเสียงและได้ตัวสันตะปาปาองค์ใหม่ กวั้น
ไฟจะขึ้นมาเป็นสีขาว และหลังจากนั้นจะมีการ
ประกาศเป็นทางการว่าเป็นใคร จากชาติอะไรปัจจุ
บันนี้ศาสนจักรคาทอลิกมีพระคาร์ดินัลทั้งหมด ๑๔๘
องค์ ส่วนผู้ที่มิสสิทธิโหวตเสียงและมีสิทธิได้รับเลือกมี
๑๒๐ องค์ นั่นคืออายุต่ำกว่า ๘๐ ปีนี้เอง ใน
จำนวนนี้พระคาร์ดินัล มีชัย กิจบุญชู อัครสังฆราช
คาทอลิกแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พำนักอยู่
ที่อาสนวิหารอัสสัมชัญ บางรัก ก็เป็นผู้หนึ่งที่มีสิทธิ
ลงคะแนนเสียง ขณะเดียวกันก็มีสิทธิจะถูกเลือก
เช่นเดียวกัน ไม่ใช่ว่าทุกประเทศในโลกจะมีพระ
คาร์ดินัล ที่มีนั้นเป็นเครื่องหมายว่าบุคคลนั้นๆ
จะต้องมีคุณธรรมที่เด่น สันตะปาปาไว้วางพระทัย
เชิญเป็นที่ปรึกษา มอบเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีแก่
ประเทศนั้นๆซึ่งประเทศไทยเราก็มีความภาคภูมิใจ
ที่ได้รับเกียรติอันนี้ด้วย

Pope หรือสันตะปาปานั้น มีชื่อเรียกที่
แตกต่างกันหลายคำ เช่น พระสังฆราชแห่งโรม
ผู้แทนของพระเยซูคริสต์ สะพานเชื่อมอันสูงสุด
(Supreme Pontiff) เจ้าชายแห่งอัครสาวก (Prince
of Apostles) พระอัยกาแห่งตะวันตก กษัตริย์
แห่งรัฐวาติกัน ฯลฯ สมเด็จพระสันตะปาปาองค์
ปัจจุบันชื่อจอห์น ปอลที่ ๒ เป็นผู้สืบตำแหน่ง
แทนเซนต์ปีเตอร์ องค์ที่ ๒๖๔ ต้นกำเนิดเป็นชาว
โปแลนด์ ปัจจุบันพระชนมายุ ๗๙ พรรษา ได้รับ
เลือกเป็นสันตะปาปาเมื่อ ๑๖ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๗๘
นับว่าเป็นสันตะปาปาที่เดินทางออกนอกอิตาลีเพื่อ
เยี่ยมเยือนประเทศต่างๆ ทั่วโลกทุกทวีป ในฐานะ
หัวหน้าศาสนาจักรคาทอลิกมากกว่า ๖๐ ครั้ง ได้
เสด็จมาเยือนไทยเมื่อ ๑๐-๑๑ พฤษภาคม
ค.ศ. ๑๙๘๔ ทรงสนทนากับพระบาทสมเด็จพระ-

คำอยู่หัวและพระราชวงศ์ นับว่าเป็นการเสด็จมาเยือนตอบ เมื่อครั้งในหลวงและพระราชินีเสด็จ เยี่ยมสันตะปาปา จอห์นที่ ๒๓ เมื่อ ๑ ตุลาคม ค.ศ.๑๙๖๐ เหตุผลสำคัญที่เสด็จไทยอีกอย่างหนึ่ง คือ ทรงห่วงใยเรื่องปัญหาผู้ลี้ภัยที่ทะลักเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน พระองค์จึงอยากให้นานาประเทศได้รับรู้ถึงภาวะอันหนักอึ้งของไทยที่คำจุนต่อปัญหาผู้อพยพลี้ภัยเหล่านั้น ขณะเดียวกันก็ทรงวิงวอนขอให้นานาชาติช่วยกันแบ่งเบาปัญหา และภาวะดังกล่าว และเรื่องของสิทธิมนุษยชนจากประเทศเพื่อนบ้านด้วย

International Community ยกย่องและยอมรับว่ารัฐวาติกันมีเอกลักษณ์แห่งความเป็นกลาง เป็นรัฐที่ไม่มีทิวศัณษีอะไร ไม่มีอาวุธ ไม่มีกองทัพ ภายในรัฐเองมีมรดกทางวัฒนธรรม ศิลปะล้ำค่าของมนุษยชาติ ดังนั้นเงินแดนเล็กๆนี้ จึงได้รับการคุ้มครองและอนุรักษ์จากอนุสัญญา ณ แกรเอก (The Hague Convention 1954, International Convention for the Protection of Culture Goods of Case of Armed Conflict) นอกจากนี้วาติกันเองยังเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศอื่นๆ อีกมากมาย

เหมือนกับรัฐอื่นๆทั่วไป วาติกันมีธงชาติของตนเอง มีเหรียญเงินตรา มีไปรษณีย์-แสตมป์ โทรเลข โทรศัทพ์ หนังสือพิมพ์ของตนเอง ชื่อ L'osservatore Romano สถานีวิทยุ โทรทัศน์ แม้แต่สถานีรถไฟ การเดินเรือทางทะเล วาติกันก็สามารถใช้ธงของสันตะปาปาได้ (ระบุไว้ใน Barcelona Convention) ทะเบียนรถยนต์ใช้อักษรย่อ S.C.V.(Stato della Citta del vaticano, State of Vatican City) ส่วนการลงทะเบียนต่างๆ ในองค์การระหว่างประเทศ จะใช้อักษรนำ "V"

สันตะสำนัก (รัฐวาติกัน) เปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับนานาชาติถึง ๑๓๘ ประเทศ ถ้ารวมองค์การระหว่างประเทศด้วยจะมีถึง ๑๕๘ ประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับวาติกันเริ่มตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ปรากฏหลักฐานว่ามีการติดต่อระหว่างสมเด็จพระนารายณ์มหาราชกับสมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ ๑๑ เป็นต้นมา ๒๘ เมษายน ค.ศ.๑๙๖๔(พ.ศ.๒๕๐๗) นับเป็นวันขึ้นทะเบียนที่สำนักนายกรัฐมนตรีได้ประกาศเรื่องการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับวาติกัน พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณเป็นเอกอัครราชทูตไทยประจำวาติกันคนแรก ส่วนเอกอัครราชทูตไทยคนปัจจุบัน คือ ขพลฯ ลินธู สรทงธรรม ได้ถวายราชสาสน์แด่สันตะปาปา เมื่อ ๑๙ พฤศจิกายน ค.ศ.๑๙๙๑ ที่ทำการสถานทูตไทยตั้งอยู่ที่ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ (Eigerstasse 60/3, 3007 Bern, tel. 46 22 82) ทั้งนี้เพราะรัฐวาติกันมีพื้นที่จำกัดมาก จึงไม่มีอาคารสถานทูตภายในรัฐ ส่วนสถานทูตสันตะสำนัก (วาติกัน) ในประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ ๒๑๗/๑ ถนนเสนาธิปไตย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐ โทร.๒๑๒๕๕๕๓ โดยมี ขพลฯ อัครสมณทูต หลุยส์ บเรสซาน (Luigi BRESSAN) ซึ่งเพิ่งเดินทางมาถึงไทยเมื่อ ๒๗ สิงหาคมที่แล้ว มารับตำแหน่งเอกอัครสมณทูต(Apostolic Nuncio)แห่งวาติกันประจำประเทศไทย

ภารกิจและบทบาทหลักของสถานทูตวาติกัน: ได้แก่

ก. สร้างความสัมพันธ์หรือเป็นสะพานเชื่อมระหว่างศาสนจักรในท้องถิ่นกับศาสนจักรสากล และกับสันตะปาปา โดยให้การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่นนั้น เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคมสงเคราะห์ งานด้านเมตตาจิตต่างๆ นอกจากนี้ยังเป็นที่ปรึกษาปัญหาต่างๆ แก่บรรดาสังฆราชคาทอลิก และผู้นำทางด้านจิตใจและทางศีลธรรม

ข. สร้างความสัมพันธ์กับประเทศอื่นๆที่ประจำอยู่ ให้มีมิตรไมตรีแน่นแฟ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างสันติภาพในประเทศ ส่งเสริมเรื่องศาสนสัมพันธ์และ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับวาติกันเริ่มตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ปรากฏหลักฐานว่ามีการติดต่อระหว่างสมเด็จพระนารายณ์มหาราชกับสมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ ที่ ๑๑ เป็นต้นมา

การแบ่งปันชีวิตการอยู่ร่วมกัน ภายใต้แสงสว่างแห่งการมีสามัคคีธรรม เมตตาธรรม เพื่อช่วยกันจรรโลงโลกให้ดีขึ้น

ค. สร้างความสัมพันธ์กับคณะทูต (Diplomatic Corps) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางสันตะสำนัก กระทั่งหรือวันเสมอในเรื่องเกี่ยวกับศักดิ์ศรีของมนุษย์ การป้องกันสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน การได้มาซึ่งความยุติธรรมและสันติภาพในโลก

ความเป็นอยู่ของอัครราชทูตไทยแห่งสันตะสำนัก (Holy See)

ขอเล่าย่อหลังความเป็นมาและคงอยู่อย่างต่อเนื่องของอัครราชทูตไทยสันตะสำนัก รัฐวาติกันเป็นรัฐใหม่เล็กนิดเดียวเพิ่งได้รับการรับรองฐานะเป็น "รัฐ" เมื่อ ๖๔ ปีที่ผ่านมาในแง่ แต่แก่นแท้ของวาติกันนั้นอยู่ที่อัครราชทูตไทยของ Holy See ซึ่งมีอยู่หลายศตวรรษ รัฐวาติกันไม่จำเป็นต้องมีอยู่ ถ้าหากไม่มี Holy See หรืออีกนัยหนึ่ง รัฐวาติกัน:

Holy See ได้รับการกษัตริย์และพิเศษทั้งแต่พระเยซูได้มอบอำนาจแก่เซนต์ปีเตอร์ ภารกิจทางธรรม สันตะปาปาเป็นผู้รับอำนาจสืบมาหลายศตวรรษ จนถึงศตวรรษที่ ๘-๘ จนถึงยุคกลางที่คริสตศาสนาเจริญสุดยอด ทั้งสถานการณ์การเมืองผสมผสานกับสภาพแวดล้อมสมัยนั้น บิบบังคับสันตะปาปาให้มีความเขว เกือบจะสูญเสียเอกลักษณ์และเป้าหมายหลักแห่งภารกิจไป เมื่อจักรพรรดิ Pepin-The Short (752-768) กับจักรพรรดิ Charlemagne (768-814)ผู้มีอำนาจล้อมโสรักธา

ข้อตกลงนี้เป็นการทำเฉพาะฝ่ายรัฐบาลอิตาลีเท่านั้น สันตะสำนักจึงไม่ยอมรับและตกลงด้วย ด้วยเหตุนี้ ปัญหาเรื่องดินแดนสันตะปาปา และคำจำกัดความเรื่องอำนาจอธิปไตย จึงคาราคาซังเรื่อยมาถึง ๖๐ ปี จวบจน ๑๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๒๙ สนธิสัญญาลาเตรันจึงบังเกิดขึ้น กรณี "Roman Question" จึงยุติลงอย่างสมบูรณ์

ถ้าพิจารณาถึงสิ่งๆ ด้วยเหตุผลและสายตาเป็นกลางต้องบอกว่า "ขอบคุณสวรรค์" ที่เหตุการณ์ ค.ศ. ๑๘๗๐ บังเกิดขึ้น เพราะเปรียบเสมือนเป็นแสงสว่างแห่งความจริงลงมาตกเตือนสันตะสำนักอีกครั้งหนึ่งว่า ภารกิจที่แท้จริงเป็นเรื่องทางจิตใจและธรรมะ ไม่ใช่อาณาจักวอำนาจแห่งโลกและการเมือง อำนาจและอาณาจักวทางโลกนั้นเป็นเพียงเรื่องชั่วคราว(Temporal)เท่านั้น และนี่ก็เป็นเจตนาของผู้ที่มอบอำนาจตั้งแต่แรกที่พระเยซูคริสต์กล่าวว่า "อาณาจักของเราเป็น ไม่ใช่อยู่ในโลกนี้" (จอห์น ๑๘:๓๖) แต่เป็นเรื่องอาณาจักวทางใจ

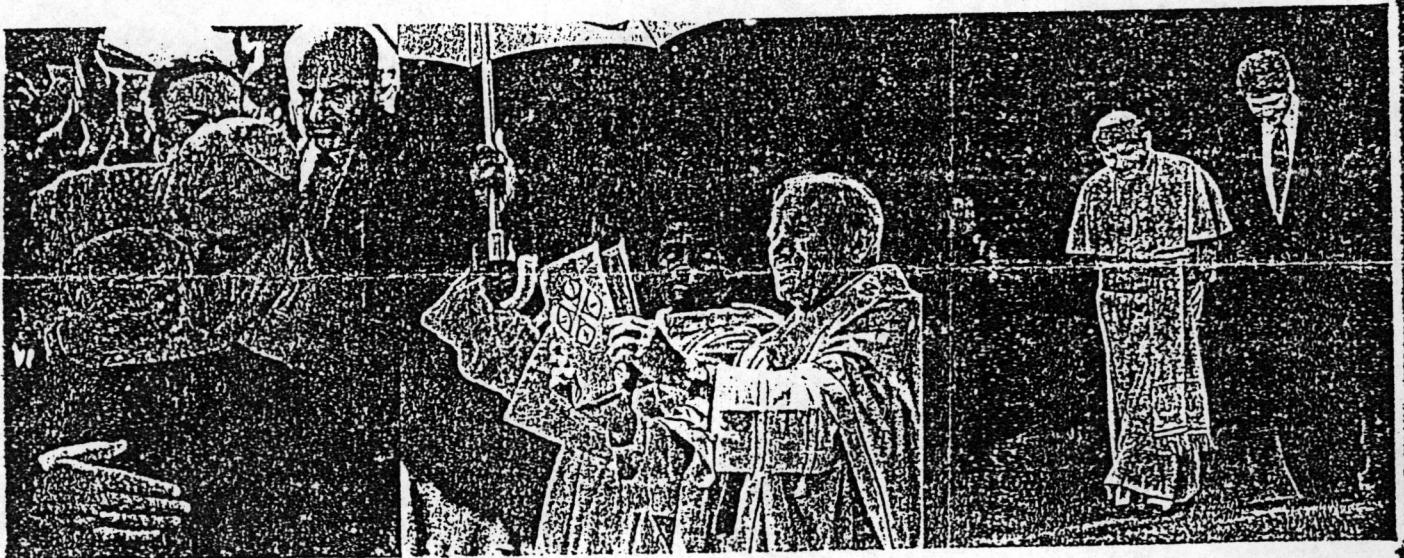
อย่างไรก็ตาม ตลอดระยะเวลา ๖๐ ปีที่สันตะสำนักและสันตะปาปาไม่มีดิน

กนบดินทุท หรือ Dean of Diplomatic Corps ระบุทางนิติบัญญัติ (de Jure) ดำเนินมาถึงปัจจุบัน (Convention of Vienna 1961, art, 16)

๖. รัฐต่างๆ ในขณะนี้ยังขอร้องให้สันตะปาปาใช้อำนาจอธิปไตยของตน เช่น รัสเซียขอให้สันตะปาปาส่งเสริมโครงการสันติภาพหรือสงครามโลกครั้งที่ ๑ (The Hague Peace Conference 1898)

๗. ผู้ไปประเทศต่างๆ ทั้งประเทศคาทอลิกและไม่ใช่คาทอลิก ยังกองเขียนสันตะปาปาเป็นทหารการ และรับรองใน Sovereign

๘. ที่สุด ในปี ค.ศ. ๑๙๒๙ สนธิสัญญาลาเตรันที่สุญนและรับรองอำนาจอธิปไตยของสันตะ

แดนครอบครองเป็นอาณาจักว แต่ก็ยังมีหลายกรณีที่เป็นข้อพิพาทให้เห็นได้ชัดว่าอำนาจอธิปไตยของสันตะสำนักและสันตะปาปายังคงดำรงอยู่ และได้รับการรับรองจากนานาประเทศอย่างต่อเนื่องมาไม่ขาดระยะ ได้แก่

๑. สมณฑุต ตัวแทนสันตะปาปายังคงได้รับการยอมรับในหลายประเทศให้มีการดำเนินภารกิจการทูตต่อไป

๒. ระหว่างปี ค.ศ. ๑๘๘๐-๑๙๒๙ สันตะสำนักเซ็นสัญญา และข้อตกลงระหว่างประเทศมากกว่า ๓๐ ฉบับ ทั้งประเทศคาทอลิกและไม่ใช่คาทอลิก

๓. ระหว่างเวลานั้น สันตะสำนักและสันตะปาปาถูกเชิญให้เป็นบุคคลกลางเพื่อไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทระหว่างประเทศหลายต่อหลายกรณี ที่เด่นชัดมี ๑๓ กรณี เช่น ปี ค.ศ. ๑๘๘๕ กรณีพิพาทระหว่างเยอรมนีกับสเปนเรื่องเกาะแคโรลิน ค.ศ. ๑๘๘๐ ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งระหว่างอังกฤษกับโปรตุเกสเรื่องพรมแดนประเทศคองโก ปี ค.ศ. ๑๘๘๕ สันตะปาปาช่วยยุติกรณีขัดแย้งเรื่องพรมแดนระหว่างอิตาลี และประเทศซานโตโดมิงโก ฯลฯ

๔. ภารกิจทางการทูตของสันตะปาปา มิได้ถูกลบออกไปจากสารบบเรื่องการทูตและความสัมพันธ์กับต่างประเทศ ที่ระบุไว้ใน Vienna Protocol ปี ค.ศ. ๑๘๑๕

๕. ในหลายๆ ประเทศ สมณฑุตของสันตะปาปา ยังคงได้รับเกียรติให้เป็น

สำนัก (Holy See) ซึ่งดำรงอยู่แล้วหลายต่อหลายทศวรรษ โดยมีภารกิจอธิปไตยในเรื่องฝ่ายจิตใจของมนุษยชาติ

นี่คือเรื่องราวโดยสรุปที่มาของ "สันตะสำนัก" "สันตะปาปา" และ "รัฐนครวาติกัน" กับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เชื่อว่าจะเป็นความรู้แก่ผู้อ่านทุกท่าน และให้เราติดตามพิพาทภารกิจของสันตะสำนักต่อไปในบทบรรณาธิการป้องกันศักดิ์ศรีมนุษย เสรีภาพพื้นฐาน ความยุติธรรม และสันติภาพ

ประวัติผู้เขียน

นางจรียา สมประสงค์ เกิดวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2508 ศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2535 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2536